

prima instanță, Judecătoria Bălți (sediul Central)
judecător: A. Donos
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți
judecători: I. Grosu, A. Corcenco, D. Stănilă

dosarul nr. 3ra-174/2018

Î N C H E I E R E

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ, revizuirea modului de calculare a plăților vamale, încasarea sumei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul depus de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 20 iunie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 20 ianuarie 2017 SC „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea de a revizui modul de calculare a plăților vamale, restituirea sumei încasate excedentar, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 29 septembrie 2016 SC „Linavan” SRL pentru a trece marfa peste frontieră deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr. 01-1 din 04 ianuarie 2016 cu privire la lista actelor necesare la efectuarea controlului documentelor, conform căreia este aprobat lista actelor necesare la efectuarea controlului documentelor și notelor explicative,

executarea căreia s-a pus în sarcina birourilor vamale, ținut sub controlul Departamentului venituri și control vamal.

În rezultatul examinării declarației vamale Biroul Vamal Briceni (Nord) a acceptat devamarea mărfurilor potrivit metodei 1, în baza următoarelor documente prezentate de declarant: CMR seria CR nr. 0181714; Invoice 79 din 28 septembrie 2016; declarația de export (forma MD-2); certificatul cu privire la încărcătura nr. 79 din 28 septembrie 2016; permis fitosanitar de import seria AP nr. 0038030 din 14 iulie 2016; certificatul privind cheltuieli de transport din 29 septembrie 2016; certificat fitosanitar din 28 septembrie 2016, oferta comercială din 01 august 2016, specificația nr. 79 din 28 septembrie 2016; certificatul cu privire la originea și calitatea mărfii nr. 292444 din 28 septembrie 2016.

Notează reclamanta că odată cu declararea mărfii importate a fost declarată valoarea acesteia în baza tranzacției și a prețului achitat.

Sustine că la 07 noiembrie 2016 a fost emisă decizia de regularizare nr.73 care a fost adusă la cunoștința reclamantei prin intermediul oficiului poștal la 11 noiembrie 2016, la baza căreia a fost pus drept temei legal art.127², 181¹ Cod Vamal și procesul-verbal nr.28 din 11 octombrie 2016 al ședinței de judecată a comisiei de experți a Biroului Vamal Briceni (Nord).

La 02 decembrie 2016 SC „Linavan” SRL s-a adresat cu interpelare către Biroul Vamal Briceni (Nord) pentru a fi prezentat procesul-verbal nr.28 din 11 octombrie 2016 al ședinței de experți a Biroului Vamal Briceni (Nord), însă până la momentul adresării cu cerere de chemare în judecată nu a primit careva răspuns.

Remarcă că, nu este de acord cu mărimea plăților calculate de către Biroul Vamal Briceni (Nord) și consideră că calculul plăților vamale raportate la suma declarată de reclamantă a mărfii importate și cea calculată de Biroul Vamal Briceni (Nord) contravine Codului Vamal și Legii cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997.

Indică că, informația prezentată de declarant era veridică, completă și asigura confirmarea valorii în vamă anunțată. Demersul scris de către declarant organului vamal în privința evaluării vamale, efectuate de acesta din urmă, sau contestarea deciziei de regularizare adoptată de autoritatea vamală nu a scutit declarantul de achitarea drepturilor de import în conformitate cu evaluarea vamală efectuată, prin urmare solicită ca suma suplimentară achitată să fie restituită declarantului.

Mai relatează că, Biroul Vamal Briceni (Nord) efectuând vămuirea lotului de marfă, verificând corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă, a aplicat eronat și din motive neînțelese o altă metodă, în afară de cea stipulată la art.11 a Legii cu privire la tariful vamal, cu toate că valoarea în vamă a fost posibilă de determinat prin aplicarea metodei specifice la art.11 din Legea cu privire la tariful vamal.

Nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate de către Biroul Vamal Briceni (Nord), după metoda 6 a Legii cu privire la tariful vamal și consideră că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă totală de 5833,32 lei, din marfa importată în valoare de 1456,20 SUA (curs de schimb 19.7668 în lei MD) contravine Codului Vamal al RM și Legii cu privire la tariful vamal.

Afirmă că, prin acțiunile ilegale ale Biroului Vamal Briceni (Nord) i-au fost lezate drepturile protejate de lege, astfel găsește oportun ca Biroul Vamal Briceni (Nord) să recalculeze valoarea mărfurilor importate de SC „Linavan” SRL la data de 29 septembrie 2016 conform art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, reieșind din suma 1456,20 USD (curs de schimb 19.7668 lei MD) și să restituie SC „Linavan” SRL suma încasată în valoare de 5833,32 lei, ceea ce constituie diferența dintre sumele încasate.

Totodată susține că SC „Linavan” SRL i-a fost cauzat de către Biroul Vamal Briceni (Nord) un prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rând angajații societății au fost „hărțuiți” și ținuti în vamă pentru a explica de ce marfa importată urmează să fie impozată după metoda 1, a fost impusă eronat prezentarea suplimentară a documentelor care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, au fost cheltuite surse financiare adăugătoare pentru combustibil, suportate cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfa și de achitare a suplimentului la salariu.

Un alt moment este că, activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă pe motiv că materia primă care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere la destinație, în rezultat întreprinderea a încălcat termenii, în care urma să predea altor companii marfa finită. A pierdut clienți importanți, s-a știrbit din reputația acumulată cu greu de-a lungul activității, s-a creat neîncredere în mediul de afaceri.

Solicită SC „Linavan” SRL anularea deciziei de regularizare nr.73 din 07 noiembrie 2016 emisă de către Biroul Vamal Briceni (Nord), obligarea de a revizui metoda de calcul a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 29 septembrie 2016 potrivit metodei 1 din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997, recuperarea sumei de 5833,32 lei încasate excedentare, repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 20 iunie 2017 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 02 noiembrie 2017.

La 22 decembrie 2017 SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, motivând că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și nu a verificat argumentele invocate în apel ci a primit poziția organului vamal, menționând că declarantul nu a prezentat actele suplimentare solicitate de către acesta.

Consideră că instanța de judecată trebuia să verifice legalitatea actului de inspecție, dar nu să determine dacă declarantul a prezentat sau nu numărul necesar de documente.

Reiterează că informațiile prezentate de SC „Linavan” SRL erau veridice, complete și asigurau confirmarea valorii în vamă anunțate de către declarant.

În opinia recurentului instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat faptul că SC „Linavan” SRL la devamarea mărfii a prezentat factura, documentele de transport și actele permissive, adică toate actele necesare pentru devamare, așa cum este indicat în pct. 29¹ din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, fiind cert că organul vamal neîntemeiat a solicitat declarantului acte suplimentare pentru calcularea valorii în vamă potrivit metodei 1.

Indică că sunt neîntemeiate argumentele instanței precum că coeficientul 0,7 (formula pentru calcularea unui m³ de lemn) nu este indicat în niciun document prezentat la vămuirea mărfii, deoarece astfel de coeficient nici nu urmează a fi indicat în careva documente, acesta se menționează doar în contract, iar în documente se indică numai prețul contractului calculat după formula dată.

Totodată reține că instanța de apel eronat a indicat precum că SC „Linavan” SRL nu a prezentat acte care să confirme reducerile oferite de vânzător, or, asemenea acte nici nu există, la fel, ca și însuși reducerile.

Mai reiterează recurentul că sunt abstracte constatările instanței referitor la faptul că SC „Linavan” SRL nu a prezentat acte care să confirme calitatea mărfii importate, iar în prais-list nu se reflectă care sunt condițiile de livrare, volumul mărfurilor, calitatea mărfii, etc., deoarece, acestea se introduc în invoice și în contractul de vânzare-cumpărare, dar nu în acte separate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 22 decembrie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2017 a fost expediată participanților la proces la 04 decembrie 2017 (f.d.115), și a fost recepționată de SC „Linavan” SRL la 07 decembrie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.117).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 23 ianuarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Biroului Vamal Nord copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 06 februarie 2018 Biroul Vamal Nord a depus referință împotriva recursului SC „Livan” SRL prin care a solicitat considerarea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Linavan” SRL, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea Comercială „Linavan” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat